

DARŠAN SVÁMÍHO VIŠVÁNANDY

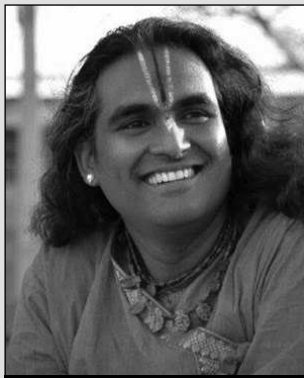
Při poslední návštěvě svámího Višvánandy 9. listopadu 2014 v Praze se ukázalo, jak velký počet příznivců má tento duchovní učitel mezi Čechy.

Višvánanda (Sri Swami Vishwananda, *1978) pochází z hinduistické rodiny z ostrova Mauricius. Údajně už v pěti letech se stal žákem jógína Mahávataru Babadžího. Babadží (Babaji) je pravděpodobně legendární indický světec, o němž v posledních desetiletích 19. a v prvních desetiletích 20. století psalo několik popularizátorů indického náboženství na Západě, např. Paramhansa Jógananda (1893-1952), ale není jasné, koho přesně těmito dvěma duchovními tituly (Mahávatar Babadží) vlastně označovali. Višvánanda se tedy se svým učitelem setkal patrně pouze v duchovním smyslu. Považuje ho za věčnou stráž ochraňující lásku, oddanost a víru a věčně trávící božskou vůli Jednoty. Po vzoru svého guru pokračuje Višvánanda v učení o lásce, trpělivosti, oddanosti a jednotě. Pokládá za své poslání otevírat lidská srdce a probouzet schopnosti bezpodmínečné lásky, která je v každém z nás. Vyzývá k trpělivosti a vytrvalosti na duchovní cestě a k víře v Boha a guru. Víra přichází s odevzdaností boží vůli. Konečným cílem duchovní cesty je sjednocení s Bohem.

Višvánanda žije v Německu, kde roku 2005 založil organizaci Bhakti Marga. Její česká odnož se ujala organizace Višvánandova daršanu (osobního požehnání) v tělocvičně pražského hotelu Chodov. Svámí nejprve seděl na svém „zlatém trůnu“, z něhož jednotlivě žehnal zájemcům. Vedle něho byl oltář též ve zlaté barvě a na něm obraz Višvánandy a Babadžího, svíce, květiny a malinké zlaté střevíce. Od křesla vedl dvojřad naproti sobě sedících a klečících lidí.

Asi po hodině se svámí rozhodl jít mezi lidi, a tím udělovat daršan rychleji odhadem

asi dvěma tisícům lidí. Při udílení požehnání byla osoba vždy níže než guru. Ten se přímo zadíval do očí čekatele (asi 4-5 vteřin), barvou namaloval symbol na čelo, poté se na osobu laskavě znovu podíval a usmál se. Současně si guru oťel ruku do přichytného oranžového ručníku

Portrét Višvánandy ze stránek spolku Bhakti Marga (<http://swamivishwananda.cz.blogspot.cz>).

a věnoval svému stoupenci žlutý okvětní lístek. Pro děti byly přichystány bombóny. Spolu s guruem šlo malé procesí tří lidí. Jedna osoba držela ručník na očištění od barvy, jiná mísu s okvětními lístky a další mísu s bombóny. Vše se snažili přesně načas předat guruovi v pravou chvíli. Po udělení daršanu lidé často pookřáli, zvlhly jim oči nebo se rozplakali. Působivé bylo i to, že během

nejméně pěti hodin udílení daršanu neměl svámí přestávku. Neúnavně chodil od člověka k člověku, vždy s klidem, úsměvem a s plynulými pohyby.

Cestu, kterou měl údajně Mahávatar Babadží učit, nazývají jeho žáci krijá jóga (výraz krijá v sanskrtu znamená čin, výkon či námahu). Zahrnuje recitaci manter, meditace, dechová cvičení, gesta s duchovním významem (mudry), práci s čakrami, ásany (jógické pozice) a mnoho dalšího. Velmi oblíbená je skupinová léčebná technika Om healing, tedy společný zpěv mantry „óm“.

Višvánanda při udílení daršanu. Foto: Josef Křížek.

Všem těmto technikám je přisuzována velká účinnost při „spalování“ karmy, transformaci negativních energií, posilování zdraví a pozitivního vědomí apod.

Josef Křížek

OSLAVY 600 LET OD OBNOVENÍ PŘIJÍMÁNÍ CHLEBA I KALICHA

Celodenními oslavami v neděli 12. října 2014 si čeští protestanté připomněli 600 let od obnovení přijímání večere Páně pod obojí způsobou. Užívání kalichu obnovil při bohoslužbách v pražských kostelích

roku 1414 Jakoubek ze Stříbra se svými spolupracovníky. Oslavy se konaly v Praze v Betlémské kapli a na dalších místech, která jsou s tehdejšími událostmi více či méně spojena – v kostele u Martina ve Zdi, v kostele sv. Mikuláše, na Staroměstském náměstí a v budově Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy.

Podle tiskové zprávy **Tomáše Najbrta**

MATKA MEERA POPRVÉ V PRAZE

Indická duchovní učitelka Matka Meera (*1960) se sešla se svými českými příznivci na osmi setkáních (daršanech), konaných od 7. do 9. října 2014 v Praze. Daršany byly zdarma, ale pro účast bylo nutné se zaregistrovat – zájem byl takový, že kapacita, kterou Matka Meera mohla Čechům věnovat, se velmi rychle vyčerpala.

Matku Meeru v mládí formoval pobyt v ášramu v indickém Pondicherry, který vybudoval známý vizionář budoucího světa a tvůrce tzv. integrální jógy Aurobindo Ghose (Ghoš, 1872-1950). Mladá Meera byla pod vlivem jeho pobočnice Miry Alfassy (zvané Matka nebo též Sladká Matka). Meeřin strýc v ní objevil vysokou duchovní bytost, zorganizoval její první daršany a od počátku 80. let Matka Meera působí na Západě jako duchovní učitelka.¹ Do Německa, kde po svatbě žije, za ní jezdí i její čeští příznivci.

Tentokrát tedy Matka přijela za nimi. Její daršan se odehrává v naprostém tichu. Každému zájemci dává ruce na hlavu a ponechá je tam několik vteřin, pak se s ním vzájemně dívá do očí a když své oči sklopí, je to signál, že daršan skončil. Matka Meera působí velmi klidně, její pohled je vážný, ale přátelský. Pro její stoupence znamená její požehnání a její pohled hluboký duchovní zážitek.

Zážitkem svého druhu je i perfektní organizace daršanu. V konferenční místnosti je při každém daršanu asi 300 osob v 17 řadách, uprostřed rozdělených uličkou. Na tichý pokyn pořadatelů se jednotlivě řady přesunují do uličky, a lidé se na daršan připravují vkleče při pomalém posunu k Matčině trůnu. Vše probíhá naprosto hladce, přítom klidně a přirozeně. Po daršanu je v předsálí možné zakoupit si knihy nebo fotografie Matky Meery.

Zdeněk Vojtíšek

Poznámka

¹ Více o Matce Meere: ŠTURSA, Lukáš: Matka a bohyň, *Dingir* 7 (2), 2004, str. 44-45.